

ons bijvoorbeeld de Apostel Johannes mee in Johannes 1, het eerste hoofdstuk van zijn Evangelieboek. "Alle dingen zijn door Hem gemaakt, en zonder Hem is geen ding gemaakt, dat gemaakt is...". Wie is dat? Over Wie gaat dat? Over de Here Jezus! En dat deelt ons bijvoorbeeld Hebréeën 1 mee, als we daar lezen "...dat God door Christus de wereld geschapen heeft, en dat Christus is: de Afstraling van Zijn Heerlijkheid, en de Afdruk van Zijn Wezen, en dat Christus, dat Christus..." -over Hém gaat het: Christus!- "...alle dingen draagt door het Woord van Zijn Kracht". Schepping en voorzienigheid zijn dus ook Werken van Jezus Christus, Gods Zoon!

Dit waren allemaal plaatsen uit het Nieuwe Testament. Maar over die eerste fase van Christus spreekt het Oude Testament óók! Denk maar aan de verschijningen van de Engel des Heren onder het Oude Testament! Uit Maleachi 3 blijkt dat die Engel des Heren Dezelfde is geweest als Degene die wij nu kennen als... de Here Jézus! Maar als die verschijningen van de Engel des Heren worden beschreven, dan wordt er over Hem nú eens gesproken als over "de Engel des Heren", en dàn weer over: de Here Zélf! Dat loopt door elkaar! Zie bijvoorbeeld de verschijningen van de Malak van Jahwe, de Engel van Jahwe, aan Jozua, en aan Gideon! Trouwens, ik zou u ook plaatsen uit het Nieuwe Testament kunnen noemen, waar mededelingen uit het Oude Testament over Jahwe kortweg worden toegepast op Jezus. Maar dat zou me te ver voeren.

Dit is de éérste fase. Dàn is er ten aanzien van de Zoon van God nog van géén vernedering en van géén zwakheid sprake, integendeel! Dàn beschikt Hij nog over Hemel en aarde; dàn zet Hij de Jordaan stil; dàn gebruikt Hij de sterrenhemel ten behoeve van Zijn uitverkoren volk Israël, dat volk dat Hij geleid heeft de woestijn door! Dàn is Hij de Geweldenaar, de Malak van Jahwe, Gods Ordonnans; dàn beschikt Hij over de strijdkrachten van Jahwe; dàn openbaart Hij God als Jahwe Zebaoth; dàn treedt Hij op nàmens, maar ook Zelf àls: de Here der Heerscharen, der legerscharen; wij zouden tegenwoordig zeggen: de Jahwe van de strijdkrachten, niet alleen van mensen en van engelen en aarde, maar ook van hemellichamen, van de sterren: ze strijden mee voor God en Zijn volk. Die naam "Jahwe Zebaoth", de Here van de Heerscharen, komt 255 keer in het Oude Testament voor. Dít is de éérste fase.

Maar dan komt de twééde. Die kondigt zich in het Oude Testament wel vast al aan; eigenlijk al enigszins in de Pentateuchtijd, in de patriarchale geschiedenis, en onder Mozes. Vóór, en tijdens Horeb zal ik maar zeggen, omdat er in de Schrift gesproken wordt over Christus als: "het Lam dat geslacht werd vóór de grondlegging der wereld". Want "grondlegging der wereld" wil niet zeggen: "de schepping", maar wil zeggen: "Horeb"! dat wil zeggen: de grondlegging, de fundering van de Israëlitische wereld, van de Israëlitische Gemeente, de fundering op de Thora, op de Thora met haar wetgevingen en inzettingen. De Israëlitische Gemeente rústte daar op, op de Horebgrondslag. Dàt is "de grondlegging der wereld". Nu, en in die Thora wordt dàn al het lijden van de Christus uitgebeeld, nietwaar? zoals dat God tóén al voor Ogen stond, en zoals wij dat nu allemaal kennen uit het Nieuwe Testament: Golgotha, etcetera. Dat is één voorbeeld uit de Pentateuch! En nú nog één voorbeeld -want ik moet kort zijn!- uit de Profeten. Dít voorbeeld is de manier waarop al bij zulke profeten als Jesaja sprake is van "de lijdende Knécht van Jahwe"! U weet het: uit het Nieuwe Testament blijkt overduidelijk dat daarmee de Here Jezus wéér bedoeld is. Jesaja 53 wordt door de Apostelen in het Nieuwe Testament kort en goed toegepast op de Here Jezus, op Christus, op de Middelaar; meermalen! Ik zeg nog eens: rééds onder het Oude Testament wordt dus de vernedering van Gods Zoon aangekondigd; in de Pentateuch, bij de Profeten: de komst van de líjdende Messias! Maar ten tijde van de níeuwe bedeling vindt die vernedering natuurlijk pas plààts! Want dan, dàn heeft immers de Vleeswording des Wóórds plaats: de Incarnatie, anders gezegd: de Ménswording van Gods Zoon. De Ménswording van Gods Zoon, wat op zichzelf genomen nog wel geen vernedering is, want het is geen schande méns te zijn! Het is wél een schande zóndig mens te zijn! En het heeft toch ook wel iets schandelijks in zich, als zóndig en als schúldig mens beschóúwd te worden, bejégend te worden, hoewel men het níét is! Nu, díé vernedering heeft Gods Zoon ondergaan, en díé vernedering is zó overbekend, nietwaar? dat ik daarbij niet lang behoef stil te staan. Ik moge er daarom alleen dít nog even van zeggen: díé vernedering is zelfs momenteel nog niet voorbij! Dat is te vaak voorbijgezien, maar dat is duidelijk. Want hoewel Christus Zelf wel al bij Zijn hemelvaart verhoogd is, en Christus Zelf al bij de hemelvaart

een plaats aan de Rechterhand Gods ontvangen heeft in de Troon, Hij wordt dan toch nog maar vernéderd en verdrúkt en vervólgd in Zijn leden hier op aarde! Hij heeft het Zelf gezegd: "Saul, Saul, wat vervolgt gij... Mij?!" En later schrijft Paulus zelf in Colossenzen 1: "...hetgeen nog aan de verdrukkingen van Christus ontbreekt...".

Dus dit is de twééde fase. Wel al voorzégd onder het Oude Testament, maar íngegaan met de Menswording, met de Vleeswording des Woords. En ze is nú nóg niet voorbij! Trouwens, kijk maar naar uzelf, Gemeente! U bent toch... Christenen? U bent toch... een Chrístelijke Geméente? Nu, en al wordt u niet vervolgd, en al lijdt u geen armoe, en al lijdt u geen kommer en gebrek, dan blijft er toch nog genoeg leed en lijden over; dan is er toch droefheid en tranen? Ik zie het aan ú, en u ziet het aan míj! Christus ís er nog niet: kijk maar naar uzelf! Kijk maar naar Zijn Líchaam! In Hebreëen 10 staat dat Christus in de Hemel zit te wàchten! Hij ís er nog niet!

Daarom: de dérde fase breekt pas aan als Christus straks wederkomt. Want dàn zal Hij wederkomen, níet in zwakheid, neen, maar dàn weer in kracht, zoals Hij Zich gedroeg tijdens de eerste fase, toen Hij over hemelse en aardse middelen beschikte tot Israëls hulp! Dat hebben de Kanaänieten ondervonden! Aan den lijve! Nu, zóiets zal straks wéér plaatshebben! Het zal verschrikkelijk worden! Er zullen tekenen, dat wil zeggen: wonderen zijn, aan zon, maan en sterren -hoort u het weer?-, "...en op de aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en branding, terwijl de mensen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen die over de wereld komen...", Lucas 21. Gods Zoon zal wel gewoon verschijnen als Mån; zoals ik nu op het ogenblik als man voor u sta, zo zal men daar in de wolken een Mån zien staan, maar met grote macht een heerlijkheid, Matthéüs 24. In de Mógendheid des Vaders! Dat zal zijn: de dérde fase, het dérde stadium!

Nu, en hiermee heb ik ze dus alle drie even genoemd, en kort geschetst. En nu... nu moet u eens kijken naar de ongelukken die er zijn gemaakt! Want wàt is nu het tragische geweest in de loop der tijden? Dat men deze drie fasen of stadia niet van elkaar onderscheiden heeft! Dat men met nàme aan die tussenfase, die twééde fase, niet de nodige aandacht geschonken heeft! De boel maar doormekaar gegoooid heeft! Dat men niet genoeg aandacht heeft besteed aan de vernedering van Gods Zóón tot Knécht van Jahwe! Tot Lam ter slachting, tot Zoon des Mensen, tot Man van smarten, tot Messias, ja ja... maar tot líjdende Messias! Tot Middelaar Gods en der mensen... jawel! dat wil zeggen: tot Méns Christus Jezus, 1 Timoteüs 2, en zó tot een Middelaar Die over die mensen Zijn Blóéd kwam brengen, teneinde ze daarmee te bedekken voor het heilig Aangezicht Gods, en ze zó voor Gods heilige Ogen te verzoenen. Want dàt is verzoenen: met Blóéd bedekken, zodat God er niets meer van ziet! Wat ís het toch jammer dat men de betekenis van al zulke woorden als "God", "Zoon van God", "Logos: Woord Gods", "Knecht Gods", "Engel van God", "Middelaar Gods en der mensen", niet wat beter uit elkaar gehouden heeft! Dan zou men niet zo in de war gekomen zijn tengevolge van wat de Schrift inderdaad telkens zegt over de waarachtige Mensheid van Jezus. De Ménsheid, de échte Ménsheid, zeker, zeker, zeker! Maar... die mededelingen over Christus' Ménsheid moeten ons Zijn Gódheid niet doen vergeten! En de mededelingen over Zijn Gódheid moeten ons de Ménsheid niet doen vergeten! Die waarachtige Godheid waarover ik u daareven het een en ander zei uit Johannes 1 en Hebreëen 1, enzovoort, díé moet vaststaan als we daarna diezelfde Zoon van God als Méns zien optreden! Maar ja, dat is nu doormekaar gehaald! Wàs dat nou maar niet gebeurd, dan zou men óók niet in de war geraakt zijn tengevolge van -ik ga nu weer verder hierop in- dan zou men ook niet zo in de war gekomen zijn tengevolge van wat de Schrift inderdààd télkens zegt over de vérregaand vernéderende Mensheid van die Christus, en tot op zekere hoogte zelf zegt over de vernederde Gódheid van Christus. Ja ja! óók dat laatste! Want, natúúrlijk is Gods Zoon nooit Zoon-Gods àf geworden, ópgehouden Zoon te zijn van God. Dat ziet u wel heel duidelijk aan al die keren dat iemand aan Christus, die gewone Man, Góddelijke eer bewijst; bijvoorbeeld Petrus in de boot, en bijvoorbeeld Thomas op de zondag acht dagen na Pasen, en als Jezus dan dat eerbewijs toch niet afwijst, laat staan het veroordeelt! Hij wàs immers God? Hij was het altijd onder àlle vernedering dóór, tòch gebleven! Maar... Hij heeft er nooit gebrúík van gemaakt! Hij heeft het nooit benut ten eigen bate! Hij heeft daar niet van geplukt! Hij heeft dat niet geëxploiteerd! Bijvoorbeeld om Zichzelf uit moeilijkheden te redden, uit noodsituaties, uit impasses. Steeds blééf Christus als

Middelaar bewaren de Knéchtgestalte uit Jesaja. Bijvoorbeeld als men Hem uitdaagt: "Toe! kom eens even àf van dat kruis, dan zullen we in u geloven!"; "toe! doe eens even een wonder?!" En dan vrààgt men Hem dat nota bene vlak na de brodenvermenigvuldiging! "Doe eens een wonder?!" Paulus schrijft in Filippenzen 2: "Hij heeft nóóit Zichzelf behaagd!" En Paulus schrijft in datzelfde Filippenzen 2: "Hij heeft Zichzelf ontlédigd!" En elders schrijft Paulus: "Hij heeft de tegensprekers verdràgen".

Zie! Dàt heeft Gods Zoon als Middelaar, als Knecht des Heren nu zó consequent gedaan, zó gehoorzaam gedaan, dat het inderdaad voor mensen die hun verstand niet gebruiken, die zich makkelijk iets laten aanpraten, simpele zielen, vanzelfsprekend is dat die Christus alleen maar Méns was! Of... nou ja! wel god, maar dan een mindererangsgod! Och, Gemeente, waarom zou ik u vanavond al de namen noemen van mensen en bewegingen die op dit gebied in de loop der tijden het spoor bijster zijn geraakt? Als ze willen kunnen de zogenaamde Jehova's Getuigen van vandaag bronnen voor hun loochening van Christus' waarachtige Godheid vinden in het verlédén, en daarin te kust en te keur gaan! Maar daar zullen we het verder niet over hebben. Een nuttiger vraag is deze: "Maar waarom heeft de katholieke Christenheid zich daar in de loop der tijden nooit bij willen neerleggen?" Ze kon door de vingers zien wat ze wilde, maar dàt is niet gebeurd! Wat zag men daar dan in? Ik antwoord: allereerst gaat natuurlijk de waarheid bóven alles! Als de Heilige Schrift ons onweersprekelijk leert dat die diepverguisde Man, Jezus van Nazareth, dat Hij Niemand minder was dan de Zóón van God, Zélf God, écht God, zó echt bijvoorbeeld dat Hij deelnam aan de schepping, en deelnéémt aan de Voorzienigheid! Het kruis waaraan Hij hing, werd door Jezus' eigen Goddelijke Hand geschapen en gedragen! Als de Heilige Schrift ons dàt overduidelijk leert, dan komt het ons niet toe, tenzij we de naam van Kerk niet meer wensen te dragen, te tolereren dat die Wààrheid wordt geloochend! Díé Waarheid behoort tot het A-B-C van het Christelijk geloof! "Ik geloof in Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon..." Dàt moet blijven vaststaan: de Waarheid! Maar verder... behalve de waarheidsvraag moet en mag men bij de dingen ook wel tellen de waardérvingsvraag! En daarmee bedoel ik dan dít: als we nu toch duidelijk lezen in de Heilige Schrift dat de Here Jezus dààrom veroordeeld is door de Joodse Raad, omdat Hij zogenaamd een Godslasteraar was, omdat Hij Zichzelf aan God gelijk gemaakt had, zégt ons dat dan niets? Herinneren we ons dan niet dat de zónde, ónze zonde, juist als de zonde van het aan-God-gelijk-willen-zijn in de wereld is gekomen? "Gij zult als God zijn..." En làg het dus niet voor de hand dat onze Middelaar juist op díé zonde zou worden veroordeeld, hoewel onschuldig? Maar dat ís het hem nu juist! Als Hij níét onschuldig was geweest, maar even schuldig als wij...! Als Hij met Zijn reine Zoenbloed ons, met díé vreselijke opstandsschuld, niet had kunnen bedekken voor de heilige Ogen van God, onze Schepper en Formeerder...?? Wat dàn...?? Dààrom...!

En dan dít nog tenslotte. Van de schóne plaats waarop Adam en Eva door God gesteld zijn in het Paradijs kunnen we, geloof ik, niet makkelijk te hoog denken! Dat geschiedt wat weinig in de Catechismus! Wat wordt de mens in de Catechismus, vooral in zondag 2, 3 en 4, toch allerverschrikkelijkst afgetuigd! Enne... nou ja, dat is allemaal met een goede bedoeling gebeurd, dat weet ik nou wel, maar de mens is kóstelijk geschapen! Hij is geschapen als beeld van God, dat wil zeggen: als plaatsbekleder van God, als ambtsdrager van God, als hoge overheid van God, als gouverneur-generaal van God, als tópfiguur in de schepping van God! Zó zijn we geschapen! Er is geen móóier schepsel in de wereld dan een méns! En nu is die topfiguur overgelopen naar de zijde van Gods allerafschuwelijkste tegenstander: de sataàn, de tegenstander, de dwarsligger! Een onbegrijpelijk, maar daarom niet minder verschrikkelijk problematisch monster! Zó hoog moet je geschapen zijn, om zó'n vreselijk verraad te kunnen plegen! Gezien hún hoge positie hebben Adam en Eva door hun verraad aan dàt demonisch monster toegang verschaft op een gebied, waarover wij ook te mín denken! Er is niet alleen een gebied, ja, dat híér is, dat ik zo vasthouden kan, maar er zijn ook onzichtbare dingen! Er is in de wereld ook het juridische, en er is in de wereld ook het ethische, en er is in de wereld ook het esthetische, en op dàt gebied had geen satan mógen kúnnen komen! Daar hadden we hem niet op mogen toelaten! 't Is tóch gebeurd! Dat is een keihard feit! Een feit, waarmee wij Christenen, denk ik, wel eens wat al te weinig rekening houden! Want er staat zeer zeker veel in de Bijbel over de komst van Gods Zoon op aarde om ons voor Gods Aangezicht te verzoenen... jawel, jawel, jawel! goed hoor! allemaal tot uw dienst! ik preek er graag over! Maar er staat evengoed in de Bijbel dat de Zoon van God in de wereld

is gekomen om de werken des dúívels te verbreken! Pas op! Want die duivel had Adam, Gods stadhouder, naar zijn zijde overgehaald, ingepalmd, en daardoor in principe het hele menselijke geslacht gemaakt tot zijn rijk! De Schrift spreekt terdege over "de basileia", het rijk van satan! Dat is maar geen gróotspraak geweest van de satan, toen hij tot de Here zei: "Kniel maar één keer voor me neer, en dan geef ik je dat allemaal"! De Here Jezus heeft later Zelf gesproken van "de basileia", het rijk van satan, en dat bestaat niet allemaal alleen maar uit dingen die je met je handen kunt pakken, maar dat bestaat ook uit het regiment van satan over hârtten! Als ik iemands hârt heb, dan heb ik hem toch helemaal?

Welnu, zou u nu denken dat die vréselijke, die lugubere, maar zeer zeker búitengewoon begaafde figuur, die satan, zich z'n prooi zou hebben laten ontnemen door een méns?? Alleen maar tengevolge van het optreden van een méns?? Van een gewoon schépsel?? Die had hij toch aangekund in het Paradijs? Nee, was dààrvoor niet nodig een twééde Supermens, een twééde Adààm, zeker, maar... dan tevens Eén, Die Gód was, teneinde uit kracht van Zijn Godheid Werk te verrichten dat al 't ménselijk werk vérré te boven ging? In elk geval: Góds Zoon, Méns geworden, heeft overwonnen! En voor het grootste deel is Zijn vernedering al voorbij! Hij ís er al voor beloond! Hij zít al aan de Rechterhand Gods, die Man! Hij zít al aan Gods Rechterhand! En Hem ís al gegeven àlle macht in hemel en op aarde, al moet u dat als Gereformeerde mensen zeker goed verstaan, dat bent u toch een beetje verplicht aan uw catechiseermeester, aan uw doopformulier! Al moet u goed zien dat de volledige realisering van dit woord nog komen moet. "Mij is gegeven...", dat geldt: "de júre", maar dat geldt nog níét: "de fàcto"! Want, ik zei het vanavond al eens eerder -Hebreeën 10-: we hébben nog maar een wàchtende Christus! Maar dan zegt diezelfde brief in hoofdstuk 2: "...maar we zien Jezus met eer en heerlijkheid gekroond...". Jawel, maar het kan in die brief lijden. Want in de kóp van diezelfde brief, in Hebreeën 1, was al meteen geponerd: "Niemand anders is Erfgenaam van hemel en aarde, dan Dezelfde, die ze ook geschapen heeft". "Niemand anders is Middelaar, is Erfgenaam, namelijk als Middelaar van hemel en aarde, dan Dezelfde Die ze geschapen heeft". God uit God, Licht uit Licht, Afstraling van Gods Heerlijkheid! Daar begint Hebreeën 1 meteen mee. Om even een beeld te gebruiken -'t is misschien te zwak, maar om het wat duidelijker te maken-: Hij, Die als Generaal van de Koning de tegenstander heeft verslagen, blijkt bij nader inzien te zijn: de eigen Zóón van de Koning; óók Koning!

En zó is het, broeders en zusters, dat de weg voor ons gebaad is door Gods eigen Zoon, om weer als kínderen voor de Troon van God met vrijmoedigheid te verschijnen. En dat zegt die brief aan de Hebreeën dan ook: "Laat ons dan toegaan met vrijmoedigheid tot de Troon der Genade, als kínderen!" Zoals Adam toch ook met God gewandeld heeft als een kind aan Vaders Hand?

Zie! Dàt Evangelie, met zó heerlijke beloften, heeft de Geest van God nu ook over óns gebracht, Gemeente! Met bevél om nu op ónze beurt ook die God als Vàder aan te roepen! 't Måg!, maar het móét ook! Zullen wij van dat voorrecht dan gebruik maken? We zijn ertoe geroepen en verplicht, vanwege de schenkende Liefde Gods des Vàders - "...zó lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn Zoon zónd..." - , maar we zijn er óók toe geroepen en verplicht, dank zij de nederbúigende Liefde van Gods Zóón! En dààrmee eindig ik. Ik zeg het nog éénmaal: "...want ge wéét de Genade van onze Here Jezus Christus, dat Hij om uwentwil àrm is geworden, daar Hij rijk was". Rijk, in de Heerlijkheid bij de Vader -eerste fase- "...opdat gij door Zijn àrmoede rijk zoudt wórdén".

Amen.